

**Saeimas priekšsēdētājas Ināras Mūrnieces uzruna
pieņemšanā sakarā ar kardināla Parolīna vizīti Latvijā
2016. g. 12. maijā**

Jūsu Eminence, kardināl Parolīn!

Ekselences, dāmas un kungi!

Mēs esam pagodināti sveikt jūs Rīgā laikā, kad atzīmējam 25. gadadienu kopš Latvijas un Svētā Krēsla diplomātisko attiecību atjaunošanas. Šogad aprit arī 95 gadi, kopš Svētais Krēsls atzina Latviju *de iure*. Svētais Krēsls principiāli neatzina Latvijas okupāciju. Tas palīdzēja mums saglabāt gara spēku un cerību uz brīvību.

Mūsu valsts attiecības ar Svēto Krēslu ir īpašas. Tās ir vairāk nekā tikai valstiskas. Kristietība simbolizē nācijas morālos pamatus un atbildību augstāko vērtību priekšā. Jūsu vizīte stiprina mūsu tautas kristīgo apziņu.

Kristīgās vērtības ir daļa no Latvijas identitātes. Mūsu valsts himna sākas ar lūgšanu “Dievs, svētī Latviju!” Latvijas Satversmē teikts: “Latvijas identitāti Eiropas kultūrtelpā veido vispārcilvēciskās un kristīgās vērtības.”

Valsts identitāte nav iedomājama bez patriotisma, bez mīlestības uz dzimteni. Pāvests Jānis Pāvils II ir gudra patriotisma paraugs – tāda patriotisma, kas balstīts uz universālām vērtībām, bet vienlaikus vērsts uz dzimteni.

Atmiņā palicis 1993.gada septembris. Pāvesta Jāņa Pāvila II vizīte neatkarību atguvušajā Latvijā tika sagaidīta ar gavilēm. Pāvests ar savu klātbūtni stiprināja mūsu brīvības apziņu.

Baznīca ir palīdzējusi un palīdz mūsu cilvēkiem un sabiedrībai augt, sekmēt atbildību par saviem līdzcilvēkiem un savu valsti. Sarežģītos laikmetu griežos baznīca palīdzējusi mums būt stipriem. Tādas izcilas personības kā katoļu bīskaps Boļeslavs Sloskāns un priesteris Francis Trasūns uzturējuši mūsu morālo spēku un ticību Latvijai. Tādas personības mūs nes cauri krīzēm un konfliktiem, virza uz priekšu. Un palīdz nosargāt to, ko esam cēlušī.

Šodien, kad esam dziļi noraizējušies par Ukrainu, par spēka demonstrāciju pie Baltijas robežām, mums visiem jāpieliek pūliņi miera un brīvības nosargāšanā. Latvija ir Rietumu kultūras robežšķirtne, un mums jāapvieno spēki, lai to stiprinātu.

Valsts un baznīcas darbības augstākais mērķis ir kopīgs – sekmēt to, lai ikviens cilvēks dzīvotu mierā, pārticībā un saskaņā ar savu pārlicību. Baznīca norāda uz nemainīgiem atskaites punktiem – solidaritāti, atbildību. Sākam ar atbildību savā, ģimenes un tautas priekšā.

Šodien Latvijā redzam apbrīnojamu solidaritātes pieaugumu. Tūkstošiem cilvēku ir gatavi nest labumu saviem līdzcilvēkiem. Cilvēki ziedo Ukrainas kara bērniem. Cilvēki kalpo savai tautai. Šeit man īpaši gribas izcelt Latvijas katoļu baznīcas garīgo vadītāju darbu mūsu tautas garīgās un morālās atjaunotnes, valsts neatkarības un nācijas saliedēšanas labad.

Nācijas saliedēšana ir mūsu valsts stabilitātes pamats. Mēs Latvijā ļoti lepojamies ar ekumenismu. Kristīgo konfesiju draudzība veicina savstarpējo sapratni sabiedrībā.

Kristīgā baznīca ir dziļi iesakņojusies Latvijas kultūrā. Tās ietekme ir paliekoša. Kas gan būtu Rīga bez tai raksturīgajām baznīcu smailēm? Kas būtu Latgale bez Aglonas bazilikas? Tā patiesi ir laime, ka šī pieņemšana notiek mūsu atjaunotajā Mākslas muzejā. Tieši mākslinieciskajā darbībā cilvēks apliecina savu līdzību Dievam.

Mums ir mūsu kultūras un garīgās vērtības, kas ļauj mums atplaukt priekā. Un mums ir brīva Latvija, ar kuru mēs ļoti lepojamies.

Jau tagad gatavojamies Latvijas valsts simtajai dzimšanas dienai, ko svinēsim 2018. gadā. Jubilejas sakarā Latvijas Valsts prezidents ir ielūdzis Viņa Svētību pāvestu Francisku apmeklēt Latviju. Mēs ļoti ceram, ka pāvests mūs pagodinās ar savu klātbūtni. Tas būtu spēcīgs iedrošinājums visiem šā reģiona cilvēkiem.

Mēs ceram uz tikpat veiksmīgu Latvijas un Svētā Krēsla sadarbību arī turpmāk. Lai mums visiem veicas!